

**Cirkevná materská škola
Kráľovnej anjelov
v Ivanke pri Dunaji**

*Svätá Mária Kráľovna,
každé svoje dieťa chráň.
Sprevádzaj jasnou cestou
až do nebeských brán.*

Slovo na úvod

Tento, hoci stručný pohľad do histórie nám dáva kompletný obraz o pôsobení Dcéry Božskej Lásky v Ivanke pri Dunaji od roku 1947 až podnes.

Božie kráľovstvo každý deň vo svete rastie a dozrieva skrze dobré skutky. V duchu Ježišových slov, záleží nám na tom, aby sme išli a prinášali ovocie a aby naše ovocie zostalo (porov. Jn 15, 16). Podľa tohto evanjeliového princípu sa usilujeme rozvíjať dynamickosť charizmy Zakladateľky Františky Lechnerovej aj v súčasnosti všade tam, kde nás Božia Prozreteľnosť privedie.

Obavy, pochybnosti, neistota a rozpaky sprevádzali naše rozhodovanie sa či začať s prístavbou ďalšej triedy v našej CMŠ v Ivanke pri Dunaji, alebo sa touto myšlienkou viac nezaoberať.

Dnes, po mnohých námahách a starostiach ďakujeme Bohu za to, že máme novú a zrekonštruovanú CMŠ, ktorú aj naďalej zverujeme ochrane Kráľovnej anjelov.

Naša úprimná vďaka patrí všetkým, ktorí nám ochotne, trpezlivo a vytrvalo pomáhali pri všetkých prácach, počnúc od projektov, až po kolaudáciu budovy. Nech všetkých dobrý Pán Boh odmení bohatým požehnaním a duchovnými darmi.

Želáme si, a o to aj prosíme láskavého Boha, aby sme s jeho pomocou mohli prispieť k tomu, aby toto výchovné školské prostredie naďalej bolo kvalifikovaným živým prostredím, v ktorom intelektuálny rast tvorí harmóniu s duchovným, náboženským, citovým a sociálnym rastom.

Nech Pán sprevádza požehnaním toto skromné dielo.

Sr. M. Felicitas Vengliková, FDC
provinciálna predstavená

Odva ha vykročiť vpred s otvoreným srdcom

1. septembra 2019 sa v našej materskej škole opäť otvoria dvere, tentoraz pre väčší počet detí.

Slovenská provincia Kongregácie Dcéry Božskej Lásky, Zriaďovateľ Cirkevnej materskej školy Kráľovnej anjelov (CMŠ) otvára druhú triedu v priestoroch kláštora na Námestí padlých hrdinov 30, v Ivanke pri Dunaji.

Novostavbu a zrekonštruované priestory požehná 29. júna 2019 Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita.

Pre veľký záujem zo strany rodičov o umiestnenie detí do našej materskej školy sme sa rozhodli rozšíriť ju v rámci projektu „Zvýšenie kapacity Cirkevnej materskej školy Kráľovnej anjelov v Ivanke pri Dunaji,“ z príspevku z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a Integrovaného regionálneho operačného programu. Projekt bolo možné zrealizovať aj vďaka finančnej dotácii našej Kongregácie.

Vypracovanie projektu vykonal Ateliér DV s.r.o. Hornopotočná 20, Trnava. Spracovateľ projektu Ing. Jozef Ďurko, december 2016.

Hlavnými aktivitami projektu boli: rekonštrukcia budovy s prvkami inkluzívneho vzdelávania, vybudovanie prístavby novej triedy so zázemím, jedálne, výdajne stravy a novej plynovej kotolne, vytvorenie detského ihriska, realizácia sádových úprav, opatrenia energetickej hospodárnosti.

Vytvorilo sa nových 25 miest, tým sa kapacita zvýšila na 49 detí.

V rámci verejného obstarávania na dodávateľa stavebných prác sa úspešným uchádzačom stala firma DOP-KONT, s.r.o. so sídlom vo Veľkých Levároch, ktorá svojou odbornou a ochotnou spoluprácou ukončila stavbu 31. marca 2019.

Pri tejto radostnej udalosti chceme predstaviť našu Kongregáciu, priblížiť náš apoštolát a dejiny pôsobenia v Ivanke pri Dunaji od r. 1946.

Kongregácia Dcér Božskej Lásky

*„Snažme sa robiť všetko preto,
aby sme sa stali svätými
a vedme k svätosti aj tých, ktorých nám
zverila Božia prozreteľnosť.“
(Františka Lechnerová)*

Kto sme?

Sme medzinárodná Kongregácia pápežského práva, ktorá sa venuje apoštolátu, založenému na princípe: „Konať dobro, rozdávať radosť, robiť šťastným a viesť do neba!“. Sestry sú povolané žiť celkom v láske s Trojjediným Bohom medzi ľuďmi, úplným darovaním sa Bohu sľubmi čistoty, chudoby a poslušnosti. Žijeme v sesterskom spoločenstve a svoj život venujeme Bohu, Cirkvi a najmä chudobným.

Vznik Kongregácie

21. 11. 1868 vo Viedni. Zakladateľkou je Božia služobnica – Matka Františka Lechnerová (*1. 1. 1833 + 14. 4. 1894). Na usmernenie svojej Kongregácie zvolila pravidlá sv Augustína. Osobitnú lásku prejavovala k ukrižovanému Pánovi. Za patrónku nám dala Pannu Máriu s titulom Matka obdivuhodná, veľkú úctu mala k sv. Jozefovi.

Cieľ

Zviditeľňovať Božiu lásku vo svete, výchovou, a vzdelávaním, starostlivosťou o deti, pomocou dievčatám a ženám, rodinám, charitatívnou a dobročinnou službou, obetavo a nezištne.

Charizma

Vyviera z nášho vnútorného života s Bohom. Na záplavu Božej lásky odpovedáme zviditeľňovaním tejto lásky v našom sociálnom, výchovnom a pastoračnom apoštoláte podľa potrieb miestnej a univerzálnej Cirkvi.

Pôsobenie vo svete

Sídlo Kongregácie sa nachádza v Grottaferrata, neďaleko Ríma.

V súčasnosti má Kongregácia 1 000 sestier, ktoré pôsobia na 3 kontinentoch – Európa, Amerika, Afrika, v krajinách: Taliansko, Rakúsko, Česko, Maďarsko, Poľsko, Chorvátsko, Bosna a Hercegovina, Slovensko, Anglicko, Nemecko, Kosovo, USA, Južná Brazília a Severovýchodná Brazília a v misijných krajinách: Bolívia, Albánsko, Ukrajina, Severná Brazília, Ekvádor, Argentína, Uganda.

Kongregácia na Slovensku v súčasnosti

Aktuálne sestry Slovenskej provincie pôsobia v 8 komunitách: Michalovce, Košice, Prievidza, Žiar nad Hronom, Trnava, Ivanka pri Dunaji, Bratislava, Veľké Leváre.

Apoštolát

starostlivosť predovšetkým o dievčatá (internát a iné formy pomoci), duchovné poradenstvo a sprevádzanie, osobitne pre dievčatá a ženy, predškolská výchova – materské školy, farská a školská katechéza, pastoračia rodín, mládeže a povolání, duchovné cvičenia a obnovy pre laikov, pastoračné služby vo farnosti, rôznorodá podpora sociálne slabším ľuďom.

Laické spoločenstvo pri Kongregácii

Rodinu Božskej Lásky tvoria laici, ktorí sa cítia povolaní mať účasť na charizme a spiritualite našej Kongregácie.

Týmto špecifickým poslaním v prostredí, v ktorom žijú, podporujú a rozširujú práve kresťanské hodnoty pri formovaní a vedení mládeže. Pomáhajú tiež rodinám a núdznym.

Z histórie pôsobenia sestier na Slovensku

- **25. 9. 1892** – Posviacka kláštora „Hubertínium“ vo Veľkých Levároch za účasti Zakladateľky Matky Františky Lechnerovej.
- **18. 8. 1919** – Po rozpade Rakúsko-uhorskej monarchie slovenské kláštory patrili do Československej provincie (Veľké Leváre, Pruské, Prievidza, Spišská Sobota).
- **1924** – Príchod sestier do Trnavy, prvé kandidátky.
- **1. 7. 1926** – Otvorenie „Mariánskeho ústavu“, tj. dievčenský sirotínec, Emmerova 28, Trnava, provinciálny a formačný dom.
- **9. jún 1927** – vznik samostatnej Slovenskej Provincie
- **Pôsobenie sestier do r. 1950** – Veľké Leváre (1892), Prievidza (1908), Spišská Sobota (1909), Trnava – Mariánsky ústav (1924), Dolná Krupá (1927), Krupina (1935), Podolie (1937), Trnava – Halenárska (1937), Smolenice (1939), Michalovce (1941), Nitra – Kalvária (1944), Krušovce (1945), Malženice (1945), **Ivanka pri Dunaji (1946)** a Galanta (1946).
- **29. 8. 1950 „Akcia R“** likvidácia ženských kláštorov z nariadenia Komunistickej štátnej moci (slovenská provincia mala 138 sestier a 16 kláštorov). Násilné prerušenie činnosti, presun sestier do sústreďovaniach kláštorov, zákaz prijímania nových povolání, zastrašovanie, nútená ťažká fyzická práca. Všetky kláštory boli zoštátnené. O tejto dobe odporúčame pozrieť si dokumentárne filmy: *Pilátova amnestia* a *Súd' ma a skúšaj*.
- **12. 10. 1951** – Vyvezenie práceschopných sestier do severných Čiech na prácu v textilných továrňach.
- **1956** – Zmena pracovnej činnosti z nariadenia štátnej moci: domovy dôchodcov, ústavy sociálnych služieb.
- **1960** – Choré sestry a dôchodkyne postupne preložené do charitných domov: Rúbaň pri Nových Zámkoch a Bílá Voda u Javorníka (Česko).
- **1968 – 1971** – Politické uvoľnenie: obnovenie činnosti na Slovensku, možnosť prijať nové rehoľné povolania.
- **1979 – 1990** – Život v ilegalite, prijímanie a formácia nových povolání v skrytých spoločenstvách. Nový spôsob pokračovania rehoľného života a apoštolátu s centrom v Bratislave a v Košiciach. Organizovanie duchovných cvičení a obnov, púti pre mládež, stretnutia s vysokoškolskou mládežou. Prepisovanie samizdatov, vydanie Liturgie hodín.
- **17. 11. 1989** – Nežná revolúcia , nádej na obnovenie činností reholí, vrátenie kláštorov, rekonštrukcia domov a postupný návrat sestier do vlastných kláštorov, obnovenie spoločného života a pôvodného apoštolátu.

Dejiny Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Ivanke pri Dunaji

Budova kláštora

V sedemdesiatich rokoch 18. storočia Anton II. Grasalkovič dostaval kostol a zriadil divadelnú scénu v záhrade svojho kaštieľa, ukázala sa potreba ubytovania rôznych hudobníkov a hercov, ktorí prichádzali účinkovať a zabávať grófových hostí. Za týmto účelom dal gróf postaviť oproti kaštielu jednoduchú dvojpodlažnú budovu tzv. Musikantenhaus, so stredovým rizalitom, zakončeným štítom, v ktorom bol umiestnený malý zvon. Vo vnútri boli zariadené ubytovacie priestory a tiež malá kaplnka. Budova slúžila určenému cieľu, až kým ju Grasalkovičovi dedičia v roku 1854 spolu s kaštieľom a celým panstvom predali. Novým majiteľom ivanského panstva sa stal srbské knieža Michal Obrenovič, ktorý v tom čase žil v exile a zdržiaval sa hlavne vo Viedni. Jeho manželka grófka Júlia Huňady dala v budove najskôr zriadiť chudobinec, ktorý pomenovala Dom sv. Karola. V roku 1885 však dala budovu rozšíriť o dve prízemné miestnosti a zriadila tu detskú opatrovňu – ovodu. Pozvala tri sestry rádu Sv. kríža, ktoré vyučovali a vychovávali deti. Keď sa v novembri 1885 ovoda otvorila, navštevovalo ju 107 detí miestnych obyvateľov. Celú prevádzku finančne pokryla sama grófka, všetkým deťom dala ušit' biele rovnोšaty a poskytla im celé zaopatrenie. Napriek tomu, že sestry Sv. kríža ovodu po krátkom čase opustili, táto vo svojej bohumilej činnosti pokračovala až do začiatku prvej svetovej vojny.

V roku 1912 sa grófka Júlia rozhodla opustiť Ivanku, podarovala panstvo svojmu synovcovi Karolovi a odišla do Belgicka. Začiatkom prvej svetovej vojny dal nový majiteľ panstva zriadiť v ovode výpomocný vojenský lazaret.

Po zrušení lazaretu budovu používalo panstvo na rôzne účely. Istý čas tu bola zriadená ordinácia a byt miestneho lekára, tiež tu boli ubytovaní nájomní robotníci prichádzajúci na panstvo za prácou.

Príchod Dcéry Božskej Lásky a ich apoštolát

V auguste v r.1946 prišli prvé sestry našej rehole do Ivanky pri Dunaji na podnet a pozvanie miestneho dekana vdp. Jána Decheta. Provinciálna predstavená sr. M. Alexandrina Maďarová odkúpila budovu od Spoločnosti Ježišovej pre potreby sestričiek a ich apoštolát na základe kúpnej zmluvy zo dňa 31. 5. 1947.

Čiastočnou výpomocou farníkov budovu opravili a zasvätili ju **Kráľovnej anjelov**. Posviacku kláštora vykonal pápežský protonotár Izidor Holovič 19. 10. 1947.

Počas 4 rokov pôsobili v Ivanke pri Dunaji tieto sestry: sr. M. Veronika Ružová – predstavená komunity, Sr. M. Otília Prikrylová, sr. M. Katarína Kočíšová, sr. M. Stanislava Petrisková, sr. M. Mariana Barnová, sr. M. Anunciáta Nižňanská a sr. M. Klotilda Adamovičová, sr. M. Bernarda Zábojníková, sr. M. Celina Repová, sr. M. Fidélia Polakovičová. Sestry boli veľmi obetavé a horlivé v službe.

Cirkevná obec zriadila v budove detskú opatrovňu, jedna trieda bola v budove kláštora a druhá v byte po p. organistovi a tretia trieda v kaštieli. Sestry vychovávali deti s láskou a odborne. Sestry boli poverené odovzdávať svoje skúsenosti študentkám z Bratislavy. V roku 1947 bola vybudovaná budova obcou nová materská škola na Hviezdoslavovej ulici.

Sestričky tiež vypomáhali vo farnosti, v okolitých obciach, v škole, vyučovali náboženstvo, hru na klavír, ošetrovali chorých po domoch, viedli

■ *Požehnanie budovy kláštora*

■ Činnosť materskej školy v r. 1946 – 1950

■ Komunita sestier v r. 1949. Dolný rad: sr. M. Veronika, sr. M. Alexandrína – provinciálna predstavená, sr. M. Anunciata. Horný rad: sr. M. Mariana, sr. M. Katarína, sr. M. Marieta, sr. M. Stanislava, sr. M. Otília.

stretnutia detí tzv. Mariansku kongregáciu dievčat – sr. M. Anunciáta a spolok Božského Srdca – sr. M. Stanislava, nacvičovali divadlá, besiedky a iné duchovné programy pre celú obec.

Zrušenie kláštora

30. 8. 1950 boli sestry z Ivanky pri Dunaji násilne vyvezené nákladným autom do sústreďovacieho kláštora v Ivanke pri Nitre v rámci „Akcie R“ zrušenie ženských kláštorov, ktorá prebiehala od 29. 8. 1950 po celom Československu.

Budova kláštora bola 6. 10. 1958 zoštátnená Československým štátom a bola odovzdaná do správy MNV Ivanka pri Dunaji v celosti z titulu daru. Boli tu zriadené detské jasle, ktoré boli v činnosti až do roku 1990.

Návrat sestier po Nežnej revolúcii

Zákonom 298/1990 z 19. 7. 1990 sa rozhodlo o navrátení nehnuteľného majetku jednotlivým rádom a kongregáciám s účinnosťou od 1. 8. 1991 v celej Českej a Slovenskej Federatívnej republike. Budova kláštora v Ivanke pri Dunaji bola vrátená už 29. 12. 1990. Po rekonštrukčných prácach a sa mohli sestry rehole vrátiť a obnoviť svoju činnosť.

Formačný dom – noviciát

V r. 1991 sa v budove zriadil formačný dom na prípravu nových sestier. 25.8. 1991 sa v kostole konali prvé verejné sľuby sestier od r. 1950 za účasti mnohých sestier zo sveta a príbuzných.

Detský domov Kráľovnej anjelov (1. 10. 1994 – 31. 1. 2003)

V roku 1994 sme zriadili v budove Detský domov pre deti od 2-18 rokov s nariadenou ústavnou výchovou. Detský domov zabezpečoval výchovnú, materiálnu, zdravotnú a sociálnu starostlivosť pre 11 detí. Výchovnú činnosť vykonávali naše rehoľné sestry.

Cirkevná materská škola Kráľovnej anjelov od 1. 9. 2003

Obnovené priestory materskej školy požehnal 2. 9. 2003 páter Ján Ďurica zo Spoločnosti Ježišovej a CMŠ začala svoju činnosť aj vďaka veľkej zásluhy pani

▪ Sv.omša v kaplnke kláštora

Júlii Mechúrovej, ktorá bola do r. 2008 aj riaditeľkou. Materská škola bola až doteraz jednotriedna s počtom prijatých detí 24.

V školskom roku 2018/2019, počas rekonštrukcie a prístavby druhej triedy fungovala CMŠ v priestoroch kaštieľa. Sme veľmi vďačné pátrom jezuitom za ich ochotu a pomoc, aby sme mohli všetky práce vykonať a neprerušili činnosť materskej školy.

■ *Sr. M. Magdaléna*

■ *Pani Júlia Mechúrová*

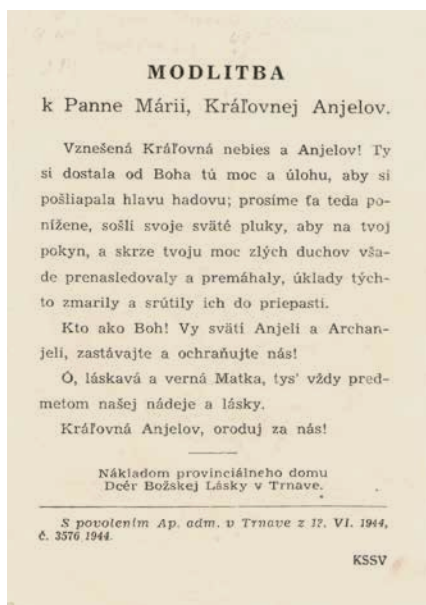
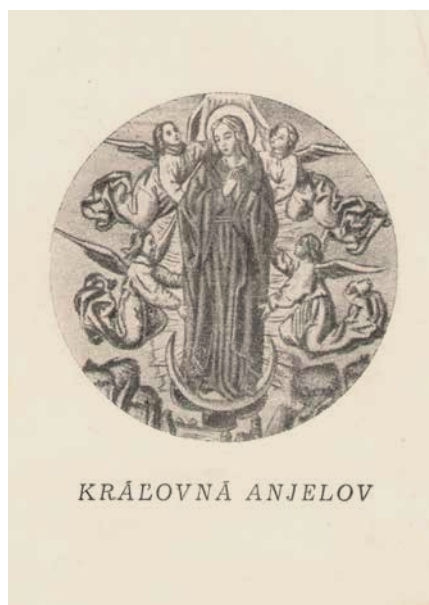

■ *Školský dvor*

Kláštor, kaplnka aj CMŠ je zasvätená Panne Márii – Kráľovnej anjelov

Obraz Panny Márie – Kráľovnej anjelov je umiestnený v kláštore od r. 1947. Z kroniky Kongregácie vieme, že počas Druhej sv. vojny, dňa 12. 6. 1944 nákladom provinciálneho domu Dcéry Božskej Lásky v Trnave a s povolením Apoštolskej administratúry v Trnave vydali sestry obrázky s vyobrazením Panny Márie ako Kráľovnej anjelov a s modlitbou o ochranu pred pôsobením Zlého.

Obrázky boli vytlačené v Spolku svätého Vojtecha. Sestry aj deti, ktoré im boli zverené sa často modlili túto modlitbu. V korešpondencii sekretárky provincie sr. M. Karolíny Rebrovej sa nachádza list v ktorom sa spomína tento obraz. V liste sa píše, že po skončení vojny sa rozhodla sestra provinciálna Alexandrina Maďarová dať vyrobiť reliéfny obraz Kráľovnej anjelov podľa obrázku z r.1944. Obraz je veľmi krásny, umelecky prevedený. Vyrobili ho v Banskej Štiavnici slovenskí rezbári. Obraz dala urobiť provinciálna predstavená z vďačnosti, že Panna Mária zachránila sestry od hrôz vojny a chcela ho dať umiestniť na hlavný oltár v Marianskom ústave v Trnave, nakoľko dom v ktorom bol kláštor a dievčenský sirotinec nosil meno Panny Márie.

Každý náš kláštor bol zasvätený niektorému svätému. Provinciálne vedenie sa rozhodlo zasvätiť nový kláštor a činnosť v Ivanke pri Dunaji Panne Márii – Kráľovnej anjelov.

Po zrušení kláštora totalitným režimom 30. 8. 1950 sa obraz dostal do rúk dobrých ľudí. Máme o tom svedectvo pani Márie Dokupilovej, rod. Jaslavskej.

„Som rada že sa môžem podeliť o spomienky na detstvo. ktoré sú spojené so sestričkami v kláštore v Ivanke pri Dunaji. Ako päť ročná som chodila k sestričkám do škôlky. Okrem hrania a modlitieb naučila som sa aj hrať na klavíri. Môj otec Severín aj mama Vilma veľmi často tam tiež chodievali, preto mi nebolo zvláštne keď aj v jeden deň v r.1950 sa to zopakovalo, ale s tým rozdielom, že pribudol v našej izbe nádherný obraz matky Božej. Moja sestra a ja sme mali prísny zákaz o tom hovoriť. Mala som 7 a pol roka a vedela som čo sa v spoločnosti udialo. Okrem toho na povalu otec odniesol prútený kôš s knihami zabalene v modrom papieri označené bielym štítkom. Nevieť ako dlho bol obraz u nás ale pamätám si ako sme sa každý deň modlili pod obrazom a prosili Pannu .Máriu, aby nám pomáhala zbaviť sa komunizmu a vrátila nám sestričky. Sestričky v Ivanke pri Nitre sme boli navštíviť a nielen naša rodina ale aj mnohí obyvatelia z Ivanky. Po čase prišli ženy v civile pre tento obraz a zobrali si aj časť kníh. Mama nám oznámila, že sa máme rozlúčiť aj s obrazom Panny Márie. Kedy sa to stalo už si nepamätám.(Počas totality niektoré sestry chodili na niektoré miesta v utajení a v civilnom oblečení, kvôli bezpečnosti. Kto a kam obraz odviezol nevieme.)

Keď sa sestričky vrátili do Ivanky pri Dunaj, vrátila som zbytok kníh okrem kufra ,ktorý za tie roky navštívil červotoč a sa úplne rozložil. Po reštaurácií obrazu v deň otvorených dverí v r. 2015 som v tichých spomienkach pobudla pod obrazom nasej Mamy v kaplnke, kde ma nechali sestričky samú, za čo som im vďačná. Ďakujem nášmu Pánovi a mojim rodičom že som prežila ateistické roky vo viere a že bude inak“.

Obraz potom sestry prenášali počas sťahovania po celej Československej republike. Obraz bol v Ujezdci u Klatov i vo Vojkove, kde sestry pracovali v domovoch dôchodcov. S veľkou starostlivosťou ho previezli do Charitného domu v Rúbani pri Nových Zámkoch, kde boli počas totality, od r. 1960, sestry dôchodkyne sústredené.

Po otvorení kláštora v r. 1991 ho sestry vrátili do Ivanky pri Dunaji.

Báseň pre sestru predstavenú v r. 1946 – zo spomienok p. Dokupilovej

*Veľactihodná sestrička predstavená!
Čo srdiečko cíti ,kebych mala dať...
Zlatý voz a štyri kone – musela bych vyhľadať.
Štyri kone – pekné biele, v zlatom kovaní,
Aby sa Vám viedlo vždy, dľa Vašich prianí...
Zo srdiečok našich malých, vždy Vám len to prajeme,
by ste dlho žili, tu v Ivanke blažene.
Živ Vás Boh!*

Túžime s radosťou a ochotne i naďalej slúžiť tým najmenším a rodinám v duchu hesla Matky Františky:

„Konať dobro, rozdávať radosť, šťastným urobiť a viesť do neba.“

Rehoľné povolanie je dar od Boha pre nás, pre Cirkev i pre celý svet. Je to nezaslúžený dar, preto s veľkou bážňou a pokorou prosíme o modlitby, aby sme vytrvali v dobrom a modlite sa aj za nové povolania.

■ Pani Mária Dokupilová pred obrazom Panny Márie v kaplnke kláštora

Pramene

1. Archív ženských a mužských reholí, Archívny fond Kongregácie Dcér Božskej lásky na Slovensku, Halenárska 8, Trnava
2. Ivanka pri Dunaji v plynutí času: Obec Ivanka pri Dunaji 2009
3. Kronika farnosti v Ivanke pri Dunaji

*Nové informácie, spomienky, fotografie môžete zaslať na e-mail:
provincialatfdc@marianky.sk
Web stránka rehole: www.marianky.sk*

Životný program Božej služobnice Matky Františky

(1833 – 1894)

1. Žiadne ráno bez vrúcnej modlitby.
2. Žiadna práca bez dobrého úmyslu.
3. Žiadna radosť bez vďačného pohľadu k nebu.
4. Žiadny rozhovor bez vnímania všadeprítomného Boha.
5. Žiadne utrpenie bez trpezlivej odovzdanosti Bohu.
6. Žiadna urážka bez odpustenia.
7. Žiadne zlyhanie bez ľútosti.
8. Žiadne previnenie blížneho bez súcitného posúdenia.
9. Žiadny dobrý skutok bez pokory.
10. Žiadny chudobný bez milodaru.
11. Žiadny trpiaci bez potechy.
12. Žiadny večer bez spytovania svedomia